

Ἔτος Γ΄.

Ἀθήνησι, τῆ 16 Ἰανουαρίου 1879, Τρίτη

Ἀριθ. 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις Ἔτησίαι δρ. 15. Ἑξάμ. 8.—Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἔτησίαι δρ. 20. Ἑξάμ. 10.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. 22. Ἑξάμ. 12.
ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀ' ἑκάστον στίχον ἀπαξ λ. 40—δις 52—τρις 62—τετρ. 77—πεντ. 90—ἑξ. δρ. 1,08—ἑπτ. 1,18—ὀκτ. 1,28—ἐνν. 1,40—δεκ. 1,50.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΚΑΜΗΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Δημήτριος Α. Κορομηλάς

Εξώδικος απόφασις

Κωμωδία

εφ. *Εφημερίς*, Αθήνα

1. 16 Ἰανουαρίου 1879, σ. 1-8
2. 17 Ἰανουαρίου 1879, σ. 1-8
3. 18 Ἰανουαρίου 1879, σ. 1-5
4. 19 Ἰανουαρίου 1879, σ. 1-5

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Θ'. 16 Ιανουαρίου 1879 I

ΕΞΩΔΙΚΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Φ. Μαντάλης

Γ. Γεωργιάδης

Ελένη

Σοφία

Α' Αλθοφόρος

Β' Αλθοφόρος

Υπηρέτης

Υπηρέτρια

Η σκηνή συγχρονος εν Αθήναις

Η σκηνή παριστά τὸ γραφεῖον δικηγόρου. Θύρα εἰς τὸ βάθος καὶ ἕτεραί πλάγιαι. Ἐπὶ τῆς πρώτης θέσεως δεξιᾶ τὸ γραφεῖον τοῦ Μαντάλη, δεξιᾶθεν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐκεισομένη διχογραφία.

θίχη σχεδὸν πλήρης. Ἐπὶ τῆς δευτέρας θέσεως ἀριστερᾶ καὶ δεξιᾶς ἀνάκλιτρον καὶ πρὸ αὐτοῦ τράπεζα, ἐφ' ἧς μηχανὴ τοῦ ραφίματος. Ἐκατέρωθεν τῆς θύρας τοῦ βάθου βιβλιοθήκαι ἕδραι ἐδωλῖα κτλ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου του καὶ γράφων, ΣΟΦΙΑ ράπτουσα διὰ τῆς μηχανῆς.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τι ἰδέα σοῦ ἦλθε, καυμένη Σοφία, νὰ βάλῃς νὰ σφουγγαρίσουν ὅλο τὸ σπῆτι σήμερα.

ΣΟΦΙΑ

Ἄφοῦ πρόκειται νὰ λείψῃς ὅλο τ' ἀπομεινόμερον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν σοῦ εἶπα αὐτὸ, Σοφία μου· αὐριον θὰ λείψω ὅλην τὴν ἡμέραν σήμερον...

ΣΟΦΙΑ

Στάσου, στάσου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τί εἶνε;

ΣΟΦΙΑ

Μοῦ ἐφάνηκε πῶς ἐκλαίειν ὁ Γεωργιάκης.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν εἶνε μέσα ἡ παραμάνα;

ΣΟΦΙΑ

Μέσα εἶνε. (ράπτουσα) Τί ἔλεγες;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἔλεγα ὅτι σήμερον μόνον δι' ὀλίγον θὰ λείψω. Ἐχω μερικὸς μάρτυρας νὰ ἐξστάσω καὶ τὸ μεσημέρι θὰ ἦμ' ἐδῶ.

ΣΟΦΙΑ

Αἶ, δὲν πειράζει· καθήμεθα ἐδῶ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ναί, ἀλλ' ἂν ἔλθῃ κανένας ἄνθρωπος ποῦ θὰ τὸν βάλῃς;

ΣΟΦΙΑ

Ἐδῶ, εἰς τὸ γραφεῖόν σου. Μήπως ἔχῃς ἐργασίαν;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἄ, ὄχι.

Ἀκούεται φοβερὸς κρότος ἐκρηγνυμένου φουρνέλλου.

ΣΟΦΙΑ

Ἀρχισαν πάλιν αὐτὰ τὰ φουρνέλλα καὶ θὰ μοῦ ξυπνήσουν τὸν Γεωργιάκη. (Ἀνήστυ-

χος) Δὲν ἐπέρασες καὶ σὺ, καυμένη, ἀπὸ τὴν
ἀστυνομίαν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἄστυνομία, λέγει· τέτοια ἀστυνομία βάλ'
τῆς ρίγανη. Πρέπει νὰ διορθωθῇ ὁ δρόμος·
αὐτὸ εἶνε.

ΣΟΦΙΑ

Μὲ δυὸ ἴμισυ ἀνθρώπους θὰ διορθωθῇ;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εἶσαι περίεργος, Σοφία μου, τί θέλεις νὰ
σοῦ κάμω ἐγώ;

ΣΟΦΙΑ

Νὰ πᾶς νὰ εὔρης τὸν δήμαρχον· τώρα
πλησιάζουν αἱ ἐκλογαὶ καὶ θὰ σοῦ κάμη ὅ,τι
θέλεις.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν θέλω νὰ ἔχω κάμμιαν δοσοληψίαν μὲ
τὸν κύριον δήμαρχον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἕνας κύριος, ἀφέντη, σᾶς ζητᾶ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἕνας κύριος;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μάλιστα.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τί εἶδους ἄνθρωπος εἶνε;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μὰ... καλοντυμένος... φορεῖ καὶ ψηλὸ
καπέλλο.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Πές του νὰ ὀρίση.

Ἢ Ὁ Ὑπηρέτης ἐξέρχεται

ΣΟΦΙΑ

Ποῦ λέγεις· νὰ πᾶς νὰ τοῦ κάμης παρατη-
ρήσεις· τί θὰ εἰπῇ αὐτό;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν τοῦ βγάζω τὰ μάτια καλλίτερα;

ΣΚΗΝΗ Β'

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἢ Ὁ κύριος Μαντάλκης;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐγειρόμενος

Εἰς τὰς διαταγὰς σας, κύριέ μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ χαιρετίζων τὴν Σοφίαν
Ἢ Ἀ, μὲ συγχωρεῖτε, κυρία μου, εἶμαι δού-
λός σας.

ΣΟΦΙΑ χαιρετίζουσα

Κύριε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μὲ ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῶ;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δὲν μὲ γνωρίζετε· ὀνομάζομαι Ἰωάννης
Γεωργιάδης.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἢ Ἀληθῶς δὲν ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς
γνωρίζω· χαίρω ὅμως πολὺ ὅτι μοῦ δίδεται
αὐτὴ ἡ εὐκαιρία....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἢ Επεθύμουν νὰ σᾶς συμβουλευθῶ εἰς μίαν
ὀπόθεσιν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εὐχαριστῶς, κύριέ μου.

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Κυρία, τὸ παιδί ἐξύπνησεν.

ΣΟΦΙΑ ἐγειρομένη

Νὰ, δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα ἐγώ;

Ἢ Ἐξέρχεται μετὰ τῆς Ὑπηρετρίας.

ΣΚΗΝΗ Γ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐκ τὰ φουρνέλλα βέβαια.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ εἶνε ἴσα ἴσα ἐδῶ ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὴν πρό-
τα σας. Ἐὰν δὲν ἐπρόσεχα δὲν ἤξεύρω τί θὰ
ἐγίνετο.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος,
κύριε Γεωργιάδη;

Προσφέρει τῷ Γεωργιάδῃ κάθισμα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ καθήμενος

Κύριε Μαντάλκη, πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὸ θέ-
μα τῆς ὁμιλίας μας, πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ με-
ρικὰ πράγματα μέγιστης σπουδαιότητος καὶ
κατὰ συνέπειαν ἄμεσον ἔχοντα σχέσιν καὶ
συνάφειαν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς θὰ σᾶς
ὁμιλήσω.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κυριέ μου, ἔχω μίαν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία δι-
κάζεται πρὸ σαράντα χρόνων.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐκπληκτος

Πρὸ σαράντα χρόνων;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Σχεδὸν ἀφότου συνεστήθησαν τὰ δικαστή-
ρια ἐν Ἑλλάδι.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Καλὲ τί μὲ λέγστε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶνε, κύριέ μου, ἡ μόνη κληρονομία τὴν ὁ-
ποίαν μοῦ ἄφησεν ὁ πατήρ μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἔτσι, αἶ;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔχω δίκαιον, ἢ ἴσως
δι' αὐτὸ κινδυνεύω νὰ τὴν χάσω. Μέγα μέρος
τῆς περιουσίας του κατηνάλωσεν ὁ πατήρ μου
δι' αὐτὴν τὴν δίκην, πᾶν ὅ,τι μοῦ ἀπέμεινε
τὸ ἐξώδευσε ἐγὼ, καὶ τὴν ἤρχισα νὰ δανε-
ζωμαι διὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὴν δίκην, τὴν
ὁποίαν, σᾶς λέγω, κινδυνεύω νὰ χάσω, ἐνῶ
ἔχω δίκαιον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν ἀμφιβάλλω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐγειρόμενος

Ἔχω δίκαιον· σᾶς τὸ ὀρκίζομαι· πληρέστατα
δίκαιον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τὸ πιστεύω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ πατήρ μου εἶχε τοὺς καλλιτέρους δικη-
γόρους τῆς ἐποχῆς του, τὸν Ποτλῆν, τὸν Πή-
λικαν, τὸν Βέλλιον, τὸν Ρενιέρην, τὸν Ἀργυ-
ρόπουλον· ἐγὼ εἶχα τοὺς καλλιτέρους τῆς
ἐποχῆς μας, τὸν Καλλιγᾶν, τὸν Ψαρᾶν, τὸν
Παπαρρηγόπουλον, τὸν Ράλλην καὶ πολλοὺς
ἄλλους, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω πῶς ἐνῶ ἔχω δίκαιον,
ἔχω δίκαιον μ' ἐννοεῖτε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σᾶς ἐννοῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι· ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἐννοήσητε καλὰ, νὰ
πεισθῆτε περὶ τούτου. Ἐνῶ λοιπὸν ἔχω δι-
καιον, αἰωνίως χάνω εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ
ὁμως εἶχα πάντοτε τοὺς καλλιτέρους δικη-
γόρους.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Αἶ, βέβαια, αὐτοὶ εἶνε οἱ καλλίτεροι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Οἱ καλλίτεροι, δὲν εἶν' ἔτσι; καὶ ἐν τούτοις χάνω, ἐνῶ ἔχω δίκαιον ἐγώ. Ὁ ἔχων δίκαιον λοιπὸν ἐδῶ προῦρίσται νὰ χάνῃ πάντοτε, ἐνόσω βαδίζει τὴν εὐθείαν ὁδὸν, τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, τὴν ὁποῖαν ἐβάδιζον οἱ δικηγόροι μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐχειρόμενος

Ἄπορῶ ὁμως.....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Νὰ μὴν ἀπορῆτε διόλου, κύριέ μου. Ἔχω δίκαιον, σᾶς λέγω ὅτι ἔχω δίκαιον καὶ ἐν μὲ κρεμάσουν θὰ φωνάζω πάντοτε ὅτι ἔχω δίκαιον, διότι πρᾶγματι ἔχω δίκαιον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἰδίᾳ

Εἶνε νοστιμώτατος.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἀπεφάσισα ν' ἀλλέξω εὐσθημα.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δηλεδὴ;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ καθήμενος

Ἄπεφάσισα νὰ ἐξακολουθήσω τὴν δίκην, διὰ στρεψοδικιῶν ὅμως πλέον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ καθήμενος ἐπίσης

Ἄλλά.....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθα ὅτι εἰσθε στρεψόδικος καὶ ἐπιτήδειος.....

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐκπληκτος

Ἐγώ;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μάλιστα σεις· δι' αὐτὸ ἤλθα πρὸς ὑμᾶς διὰ ν' ἀναλάβητε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεώς μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐχειρόμενος

Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Γεωργιάδη, πολὺ κακῶς σᾶς ἐπληροφόρησαν, δὲν εἶμαι στρεψόδικος.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐχειρόμενος

Δὲν εἰσθε; Δὲν μοῦ κάμνετε τότε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εἶνε συκοφαντία καὶ ὅστις σᾶς τὸ εἶπεν ἦτο πολὺ κακοήθης διὰ νὰ μὴν εἶπω τι χειρότερον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐν τούτοις τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας ἔλαβον.....

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ὀργίλωσ

Ἐννοεῖτε, κύριε, ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ μὲ ὑβρίζητε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ πεφοβισμένος

Κυριέ μου, μὲ παρεξηγεῖτε· δὲν ἠθέλησα νὰ σᾶς προσβάλω.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ζητήσητε καλλίτερας πληροφορίες καὶ τότε νά.....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, μὰ προφανῶς βλέπω ὅτι μὲ παρενοήσατε. Δὲν πταίω ἐγώ, μοῦ τὸ εἶπαν, κύριέ μου, σᾶς ὀρκίζομαι, μοῦ τὸ ἐβεβαίωσαν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σᾶς ἐνέπαιζαν τότε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸ παραδέχομαι· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς δυσ-αρεστήσω. Ἄναιρῶ, κύριέ μου, ἀναιρῶ ὅ,τι εἶπον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τώρα μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸ νόημά μου εἶνε ὅτι ζητῶ νὰ εὔρω στρεψόδικον δικηγόρον. . . .

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εἰπέτε το λοιπὸν ἐξ ἀρχῆς, ὅχι ὅτι ἐγὼ εἶμαι στρεψόδικος.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Αὐτὸ ἤθελα νὰ εἰπῶ βέβαια· δὲν ἐξεφράσθη καλῶς.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Καθήσατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸν στρεψόδικον δικηγόρον τὸν θέλω, κύριέ μου, διὰ νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων καὶ διὰ τῆς στρεψοδικίας νὰ κερδίσω τὴν δίκην μου, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη διὰ τὸν ἔχοντα τὸ δίκαιον ἐδῶ ἐν Ἑλλάδι.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ὅρστε, καθήσατε σᾶς παρακαλῶ, ἴσως πλανᾶσθε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἔχω δίκαιον, κύριέ μου, ἔχω δίκαιον, δίκαιον, δίκαιον, μ' ἐννοεῖτε; δὲν σᾶς ἐπιτρέπω νὰ λέγητε ὅτι πλανῶμαι.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Πλανᾶσθε λέγω ὅχι δι' αὐτὸ, ἀλλὰ διότι νομίζετε ὅτι θὰ κερδίσητε τὴν δίκην σας διὰ στρεψοδικίας.

Κάθηνται ἀμφότεροι

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μόνον, μόνον διὰ στρεψοδικίας, ἀφοῦ ἔχω δίκαιον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἰδίᾳ

Τί ἀλλόκοτος ἄνθρωπος!

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ ὑπόθεσίς μου εἶνε ὑπόθεσις ἄνω τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν· ἐὰν τὴν χάσω μένω ἐπὶ τῆς ψάθης καὶ τὸ χειρότερον καταχρεωμένος, μ' ἐννοεῖτε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄν κερδίσω σήμερον, ἤξεύρετε τί θὰ σώσω ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τὸ ἥμισυ βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸ ἥμισυ; τί λέγετε, κύριέ μου; Θὰ σώσω κτηματικὴν περιουσίαν διακοσίων μόνον χιλιάδων δραχμῶν. Μὲ κατέστρεψαν τὰ δικαστήρια, μὲ ἠφάνισαν!

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ γελῶν ἰδίᾳ

Ἄ, μὰ εἶνε, εἶνε. . . .

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Λοιπὸν διὰ στρεψοδικίας, διὰ τοῦ δόλου, διὰ τῆς ἀπάτης· πᾶν μέσον θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον θὰ μετέλθω διὰ νὰ κερδίσω τὴν δίκην μου, ἀφοῦ ἐνεκα τῆς εὐθύτητος τῶν δικηγόρων μου κινδυνεύω νὰ τὴν χάσω.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σᾶς παρακαλῶ. . . .

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τίποτε· ἀναλαμβάνετε διὰ στρεψοδικίας νὰ ἐξακολουθήσητε τὴν δίκην;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν γνωρίζω τὴν ὑπόθεσιν καί. . . .

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὴν γνωρίζω ἐγὼ καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνω

ὅτι ἐγὼ ἔχω τὸ δίκαιον, ὁ ἀντίδικός μου ἔχει ἄδικον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν ἔχω κάμμίαν ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ λέγω ὅτι δυνατόν νὰ μὴν ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς στρεψόδικα μέσα ὅπως... ..

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι ὄχι, μυριάκις ὄχι· ἢ θὰ στρεψοδικήσητε ἢ τίποτε. Καλὲ χάνω τὴν ὑπόθεσίν μου, τὴν περιουσίαν μου, τὸ μέλλον μου καταστρέφεται καὶ σεῖς... ..

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἀκούσατέ με σᾶς παρακαλῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τίποτε, τίποτε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μίαν στιγμὴν. Φέρετέ μου τὴν δικογραφίαν, ἀφήσατέ με νὰ τὴν μελετήσω ἐπισταμένως καί... ..

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Νὰ σᾶς τὴν φέρω; Θέλετε ἕνα χρόνον διὰ νὰ τὴν μελετήσετε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μὴ σᾶς μέλη· εἶμαι πολὺ ταχὺς εἰς τὴν μελέτην.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θέλετε ἕνα χρόνον σᾶς λέγω· ἡ δικογραφία δὲν εἶνε φάκελλος, θέλω χαμάλιδες διὰ νὰ σᾶς τὴν φέρω· ἀφοῦ εἶνε σαράντα χρόνων δίκη.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ τὴν διεξέλθω ἀμέσως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα δικάζεται.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἀδιάφορον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐγειρόμενος

Μὰ ἐμένα δὲν μοῦ εἶνε ἀδιάφορον· τὴν χάνω.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ὁμοίως

Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἐνηοήσω· πῶς θέλετε νὰ σᾶ; ὑπερασπισθῶ χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν ὑπόθεσιν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θὰ σᾶς ὁδηγήσω ἐγώ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἄλλ' εἶνε δύσκολον τοῦτο. Δεχθῆτε ὅτι σᾶς προτείνω. Φέρετέ μου τὴν ὑπόθεσίν σας, ἀφήσατέ με νὰ τὴν μελετήσω· τί ἔχομεν σήμερον; πέμπτην; τὸ σάββατον σᾶς δίδω ἀπάντησιν. Ἐὰν ἴδω ὅτι ὑπάρχουν τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τὴν ἀναλαμβάνω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄλλως;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἄλλως σᾶς τὴν ἐπιστρέφω καὶ εὐρίσκειτε τότε τὸν στρεψόδικον δικηγόρον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Νὰ χάσω αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἐχάσατε σαράντα χρόνους καὶ λυπεῖσθε δύο ἡμέρας;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δικάζεται τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, φίλε μου· πῶς νὰ τ' ἀποφασίσω;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἐκ τοῦ τρόπου σας, ἐκ τῶν λόγων σας, ἐκ τῆς ὄλης ὁμιλίας σας πείθομαι ἀδιστακτικῶς ὅτι ἔχετε δίκαιον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ *στέρων*
Δίκαιον, δίκαιον, ᾶ, ναί! δίκαιον! δυστυ-
χῶς!

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Ἐγὼ ὡς τίμιος ἄνθρωπος σᾶς λέγω ὅτι
δὲν θὰ σᾶς κρύψω τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ἔχετε
δίκαιον.....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ τὸ ἔχω, τὸ ἔχω· ἀμφιβάλλετε;

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Δὲν ἀμφιβάλλω· ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐὰν ἔχετε
δίκαιον καὶ δὲν εὐρίσκετε δικαιοσύνην τότε
θὰ μεταχειρισθῶμεν ὅλα τὰ μέσα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὰ στρεψόδικα.

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Τὰ στρεψόδικα, μάλιστα, διὰ νὰ κερδίσω-
μεν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐὰν ἔχετε ἄδικον.....

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ, δὲν ἔχω ἄδικον, φίλε μου, πῶς νὰ σᾶς
δώσω νὰ τὸ ἐννοήσετε.....

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Πάει καλά· ἐὰν ἔχετε ἄδικον καὶ ἐπιμέ-

νετε διὰ τῆς στρεψοδικίας νὰ ἐξακολουθήσω-
μεν, τότε θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μ' ἀπαλ-
λάξητε τοῦ κόπου αὐτοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἴμεθα σύμφωνοι.

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Πληρέστατα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Διὰ τῆς στρεψοδικίας.

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Ὅπως εἴπαμεν ὁμῶς.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πηγαίνω λοιπὸν νὰ σᾶς φέρω τὴν δικο-
γραφίαν.

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Σᾶς περιμένω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἔρχομαι ἀμέσως.

Ἐξέρχεται

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ καὶ εἶτα ΣΟΦΙΑ.

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Ἄκουσ ἐκεῖ στρεψόδικος ἐγώ; Δηλαδή ἡ

κακοῦθια τοῦ κόσμου εἶνε κάτι τι ἕκτακτον.
Ἀλήθεια λέγουν· καλλίτερα νὰ σοῦ ἔβγη τὸ
μάτι παρὰ τὸ ὄνομα. Τώρα ὅσον θέλεις λέγε
αὐτοῦ τοῦ κυρίου ὅτι εἶσαι τίμιος, ὅτι δὲν
εἶσαι στρεψόδικος, αὐτὸς θὰ ἔχη πάντοτε τὴν
ιδέαν του. Νοστιμώτατος ὁμῶς· μοῦ ἤρρεσεν
ἡ εἰλικρίνειά του. «Δὲν μοῦ κάμνετε, κύριε.»
Νοστιμώτατος! ...· χὰχ, ᾶχ, ᾶχ, ᾶ!

ΣΟΦΙΑ *εἰσερχομένη*

Μόνος σου γελαῖς;

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Μὰ δὲν ἠξεύρεις τί μοῦ συνέβη μ' ἓνα νέον
πελάτην μου.

ΣΟΦΙΑ

Τί ἔπαθες;

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Φαντάσου ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος, αὐτὸς ποῦ
ἦτο ἐδῶ πρὸ ὀλίγου.....

ΣΟΦΙΑ *ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐργασίαν τῆς*
Α΄;

ΜΑΝΤΑΔΚΗΣ

Ἔρχεται διὰ μίαν ὑποθεσίν του καὶ μοῦ
λέγει ὅτι θέλει νὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς ἐμὲ, διότι
εἶμαι στρεψόδικος.

ΣΟΦΙΑ

"Εσύ;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Πώς σου φαίνεται;

ΣΟΦΙΑ

Μη χειρότερα.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

"Α, μά θα μου τὸ πληρώση.

ΣΟΦΙΑ

"Ετσι κατὰ πρόσωπον σου τὸ εἶπε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Κατὰ πρόσωπον.

ΣΟΦΙΑ

Αὐτὸ εἶνε νόστιμον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

"Ἦθελα νὰ τὸν σταίλω ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ᾤλθε..
μὰ εἶχε κάτι τι ὁ τρόπος τοῦ ποῦ τὸν ἐλυ-
πήθην.

ΣΟΦΙΑ

Φαίνεται νὰ ᾤνε ὀλίγον ἰδιότροπος.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ξεύρεις τί θὰ τοῦ κάμω; θὰ....

ΣΟΦΙΑ

Μη τὸν καύμενον.... Τίς οἶδε τί ἔχει
τραβήξει ἕως τῶρα.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ φορῶν τὸν πῖλόρ του

"Α, δὲν θὰ τὸν ἀφήσω ἔτσι. Κάτι θὰ εὔρω,
κάτι θὰ εὔρω.

ΣΟΦΙΑ

Φεύγεις;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἀσπαζόμενος αὐτὴν

Ναί, πρέπει νὰ πηγαίνω.

ΣΟΦΙΑ

Δὲν θ' ἀργήσης.

"Ακούεται φοβερὸς κρότος ἐκρηγνυ-
μένου φουρνέλλου

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν πιστεύω.

Βαίνει πρὸς τὴν θύραν

ΣΟΦΙΑ

Πέρασε, καύμενε, καὶ ἀπὸ τὴν δημαρχίαν
μίαν στιγμὴν....

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐπιστρεφόμενος

Κύτταξ' ἐπήγα νὰ λησμονήσω τὰ χαρτιά
μου.

"Ερευνᾷ ἐπὶ τοῦ γραφείου του

ΣΟΦΙΑ

Θὰ μὲ κάμω νὰ βάλω τὸ καπέλλο μου
καὶ νὰ πάγω μόνη μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ γελῶν

"Οχι δά....

"Ακούεται καὶ ἄλλος κρότος, συγχρότως
δὲ καὶ γοερὰ κραυγὴ

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τί εἶνε;

ΣΟΦΙΑ τρέχουσα πρὸς τὴν θύραν

"Αχ, θεέ μου, κάποιος θὰ ἐκτύπησε.

"Ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ μόνος, ἐρευνῶν ὅλα τὰ
ἐπὶ τοῦ γραφείου του ἔγγραφα

Καλὰ νὰ πάθουν, ἄς προσέχουν. ("Ανοίγων
τὰ συρτάρια τοῦ γραφείου). Ποῦ διάβολο
λοιπὸν ἔβαλα ἐγὼ αὐτὰ τὰ χαρτιά; Αὐτὸ θὰ
ᾤνε νόστιμον.... Καὶ ὁμως τὰ βλέπω.... ποῦ
τὰ ἔβαλα;.... (βλέπων ἐν σιγῇ πάντα τὰ
ἐπὶ τοῦ γραφείου του). "Α, νά τα.... (Με-
τατοπίζων βιβλία τινά) Καὶ τὰ εἶχα κρύ-
ψει ἐδῶ διὰ νὰ μὴ τὰ λησμονήσω. "Ετσι
συμβαίνει κάμμιά φορά.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Θ'.	17 Ιανουαρίου 1879	2
-----	--------------------	---

ΕΞΩΔΙΚΟΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

("Ιδε προηγ. φύλλον")

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ, ΣΟΦΙΑ, ΕΛΕΝΗ ὄχρα
καὶ μελαντιμοθοῦσα

ΣΟΦΙΑ

'Ορίσατε ἀπ' ἐδῶ, σᾶς παρακαλῶ.

(*) ΠΡΟΣΩΠΑ — Φ. Μαντάλκης. — Γ. Γεωργιάδης. — Ελένη. — Σοφία. — Α' Αχθοφόρος. — Β' Αχθοφόρος. — Υπηρέτης. — Υπηρέτρια.

ΕΛΕΝΗ κρατοῦσα τὸν πῖλον εἰς τὴν
χεῖρα καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὸ ματῆλιον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Τί τρέχει;

ΣΟΦΙΑ

Φίλιππε, νερό, νερό γρήγορα.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἀποβάλλων τὸν
πῖλον του

Τί εἶνε;

ΣΟΦΙΑΓρήγορα σοῦ λέγω, φέρε ὀλίγο νερό. (τῇ
'Ελένη) Καθίσατε.**ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ**

'Αμέσως.

'Εξέρχεται.

ΣΟΦΙΑ μετὰ διαφέροντος

Πῶς εἶσθε;

ΕΛΕΝΗ

Καλλιτέρα, σᾶς εὐχαριστῶ.

ΣΟΦΙΑ

'Αλλά δὲν ἐκτυπήσατε πολὺ.

ΕΛΕΝΗ

'Οχι, μόνον εἰς τὸ κεφάλι.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ φέρω τὸ ὕδωρ
Κυρία μου.**ΕΛΕΝΗ**

'Α, σᾶς εὐχαριστῶ.

ΣΟΦΙΑΣταθῆτε νὰ βρέξω τὸ ματῆλι μου. Χύσε
ἐδῶ ὀλίγο νερό, Φίλιππε.**ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ** χύνω ὕδωρ εἰς τὸ
ματῆλιον

Μὰ τί σᾶς συνέβη, κυρία μου;

ΣΟΦΙΑΝὰ, αὐτὰ τὰ φουρνέλλα· παρ' ὀλίγον νὰ
μείνη 'ς τὸν τόπον.**ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ**

'Ω!

ΣΟΦΙΑ

Σᾶς πονεῖ;

ΕΛΕΝΗ'Οχι, μὲ τσοῦζει ὀλίγον, δὲν εἶνε τίποτε
θὰ περάσῃ.**ΣΟΦΙΑ**

Δὲν τρέχει πλέον αἷμα.

ΕΛΕΝΗ

Περισσότερος ἦτον ὁ φόβος μου παρὰ τὸ κτύπημα.

ΣΟΦΙΑ

Θέλετε τίποτε;

ΕΛΕΝΗ

Ὁχι, σὰς εὐχαριστῶ. Μίαν μόνην χέριν θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ κάμητε.

ΣΟΦΙΑ

Εὐχαρίστως.

ΕΛΕΝΗ

Νὰ μὲ φιλοξενήσητε μέχρις ὅτου συνέλθω ἀπὸ τὴν παραχρῆν μου.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Κυρία μου, σὰς παρακαλῶ, τί λόγος; ὅσον θέλετε.

ΣΟΦΙΑ

Τὸ σπίτι μας εἶνε εἰς τὴν διὰθυσίν σας.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν ἔχω λόγους νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

ΣΟΦΙΑ

Δὲν βγάζετε τὸ ἐπανωφόρι σας;

ΣΟΦΙΑ ἐγειρομένη

Μάλιστα. (ἀποβάλλουσα τὸ ἐπανωφόριον)

Καὶ ὁ κύριος εἶνε ἀδελφός σας;

ΣΟΦΙΑ

Ὁχι, εἶνε σύζυγός μου.

ΕΛΕΝΗ

Σύζυγός σας; (Φέρει τὴν χεῖρα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κάμνει μικρὸν μορφασμὸν πότου) Ἄϊ.

ΣΟΦΙΑ

Σὰς τσούζει πολύ;

ΕΛΕΝΗ

Μὲ σουβλίζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Ἄ, μὰ τί ἀπρόσεκτοι ποῦ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι.

ΕΛΕΝΗ καθημένη

Ὁχι, δὲν πταίουν αὐτοὶ, ἐγὼ ἔπταισα. Ἡξεύρετε, πρώτην φοράν ποῦ ἔρχομ' ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Ἄ, εἶθε ξένη;

ΕΛΕΝΗ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἦλθα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΣΟΦΙΑ

Ὁχι δά;

ΕΛΕΝΗ

Δὲν ἐγνώριζα λοιπὸν ὅτι μέσ' ἔς τὴν μέσην τοῦ δρόμου ρίχνουν αὐτὰ τὰ πράγματα... πῶς τὰ εἶπατε;

ΣΟΦΙΑ καθημένη παρ' αὐτῇ

Φουρνέλλα.

ΕΛΕΝΗ

Τὰ φουρνέλλα, μάλιστα. Ἦκουσα ἀπ' ὀπίσω ποῦ ἐφώναζαν βάρδα φουρνέλλο, βάρδα βάρδα, δὲν ἤμποροῦσα ὅμως νὰ ἐννοήσω τί ἔλεγαν· ὅταν ἔξαφνα ἀκούω εἰς μικρὰν ἀπ' ἐμὲ ἀπόστασιν τὸν φοβερὸν ἐκείνον κρότον, ὁ ὁποῖος μὲ παρεξάλισεν.

ΣΟΦΙΑ

Φαντασθῆτε!

ΕΛΕΝΗ

Σὰς βεβαιῶ ὅτι ἐξεκόλλησεν ἡ καρδιά μου.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Τί λόγος!

ΕΛΕΝΗ

Γυρίζω ἀπ' ἐδῶ, γυρίζω ἀπ' ἐκεῖ, βλέπω ἔμπρός μου τέλος πάντων μίαν πόρταν, τὴν

πόρταν σας· και την στιγμήν ποῦ ἔμβαίναι,
ἀκούω δεύτερον κρότον δυνατώτερον και αἰ-
σθάνομαι ἐδῶ εἰς τὸ κεφάλι τὸ κτύπημα τῆς

ΣΟΦΙΑ ἐρ ἀγανακτησεῖ

Τί πράγμα ὅμως·...

ΕΛΕΝΗ

Ἔνα βῆμα νὰ ἤμην πλέον ἔξω δὲν ἤξεύρω
τί θὰ μοῦ συνέβαινε.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Βέβαια.

ΕΛΕΝΗ

Τὸ σπῖτι σας μ' ἔσωσε.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Εὐχομαι νὰ μὴν ᾔνε τίποτε.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ, μὰ θὰ περάσῃ.

ΣΟΦΙΑ

Και θὰ μένετε πολὺ ἐδῶ;

ΕΛΕΝΗ

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστάσεις· ἂν κερ-
δίσω τὴν δίκην μου θὰ ἐγκατασταθῶ πλέον
ἐδῶ ὀριστικῶς.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Ἔχετε κάμψιν δίκην;

ΕΛΕΝΗ

Ἔνω· ὄντι ὁ θεὸς τοῦ συζύγου μου, τὴν
μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκληρονόμησα αὐτὴν
τὴν δίκην· δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο.

ΣΟΦΙΑ

Καλὸ κι' αὐτό.

ΕΛΕΝΗ

Και πρὸ πάντων ὅταν ᾔνε τέτοια δίκη
πρόκειται περὶ πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν.
Δικάζεται τὴν ἄλλην ἐβδομάδα και δι' αὐτὸ
ἤλθα. Ὁ δικηγόρος μου μοῦ λέγει ὅτι θὰ τὴν
κερδίσω.

ΣΟΦΙΑ

Ποῖον ἔχετε δικηγόρον;

ΕΛΕΝΗ

Τὸν κύριον Σαρδελλίπογλου.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ γελῶν

Ἄ, ἄ, τὸν κύριον Σαρδελλίπογλου!

ΕΛΕΝΗ

Τὸν γνωρίζετε;

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Αἶ, βέβαια, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου
βλέπετε·...

ΕΛΕΝΗ
ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Μάλιστα, κυρία μου.

ΕΛΕΝΗ

Εἶνε καλὸς δικηγόρος, δὲν εἶν' ἔτσι;

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ γελῶν

Δηλαδή·...δὲν λέγω τὸ ἐναντίον· κακὸς
δὲν εἶνε·...ἀλλὰ τέλος πάντων·...

ΕΛΕΝΗ

Ἦμποροῦσα νὰ εἶχα καλλίτερον θέλετε νὰ
εἰπῆτε.

ΜΑΝΤΑΔΙΚΗΣ

Ἐσύρω κ' ἐγώ;

ΕΛΕΝΗ

Βλέπετε τὸν ἐκληρονόμησα ἀπὸ τὸν θεῖόν
μου κι' αὐτόν.

ΣΟΦΙΑ γελῶσα

Κακὴ κληρονομία.

Ἀκούεται μουσικὴ ἔξω

ΕΛΕΝΗ
Τί εἶν' αὐτό;

ΣΟΦΙΑ

ΕΛΕΝΗ

Πηγαίνουν στρατιῶται;

ΣΟΦΙΑ

Ναί ἢ φρουρά.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ, πῶς ἤθελα νὰ ἰδῶ τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Δὲν εἶδατε ποτέ;

ΕΛΕΝΗ

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πῶς ἠθέλατε νὰ τοὺς ἰδῶ;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Βέβαια, βέβαια· δὲν ἐπήραμεν ἀκόμη τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἄ, ἄς ἐλπίζωμεν τοῦ χρόνου πλείον.

ΕΛΕΝΗ

Καθὼς πηγαίνετε μοῦ φαίνεται ὅτι οὔτε

τὸν Δομοκὸν δὲν θὰ κατορθώσητε ποτὲ νὰ πάρετε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Λογὴν παρασκευαζόμεθα.

ΕΛΕΝΗ

Διὰ νὰ μὴν ἦσθε ποτὲ ἔτοιμοι.

ΣΟΦΙΑ

Ἐλατ' ἐδῶ εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον· τῶρα περνοῦν ἀπὸ κάτω.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἐμὲ μὲ συγχωρεῖτε, κυρία μου, πρέπει νὰ ἐξέλθω.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν σᾶς ἀποχαιρετίζω, διότι σκοπεύω νὰ κάμω κατάχρησιν τῆς φιλοξενίας σας.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ὅσῃν θέλετε, κυρία μου.

ΣΟΦΙΑ

Ἐλατ' ἐλάτε.

Ἐξέρχονται ἀριστερᾷ.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ

φέροντες ἐπ' ὄμων μεγάλας δεσμίδας ὡς

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ βλέπων ἐξερχομένην
τὴν Ἐλένην

ὦ!

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἰδίᾳ

Ἄ, διάβολε, τὸν εἶχα λησμονήσει. Θὰ χάσω τοὺς μάρτυράς μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ποῖα εἶνε αὐτὴ ἡ κυρία, σᾶς παρακαλῶ;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἡ σύζυγός μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι, ἡ ἄλλη.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Μία κυρία ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν;

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἀφέντη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Περλεργον! Ποῦ τὴν εἶδα ἐγὼ αὐτὴν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἰδίᾳ παρατηρῶν τὸ
ὄρολόγιόν του

Ἐνδεκα παρὰ πέντε... καὶ ὁ ἀνακριτῆς
θα μὲ περιμένῃ.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἄφέντη, αἰ, ἀφέντη, ποῦ θά τ' ἀκουμπή-
σουμ' αὐτά;

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Μᾶς ἔσπασαν, ἀφέντη.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Βάλετέ τα ἐκεῖ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ναί ἐκεῖ, ρίξτετέ τα ἐκεῖ κάτω.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Μωρὲ βάρος ποῦ σοῦ ἔχει τὸ παναθεμα-
τισμένο.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐδῶ κοντὰ μᾶς εἶπες καὶ μᾶς ἔφερες τό-
σο δρόμο.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐχεις νὰ μοῦ χαλάσης ἓνα ἑκατὸν δώ-
δεκα;

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐκατὸν δώδεκα λείει; μὴ μᾶς κοροϊδεύης,
ἀφέντη.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε ψωμί νὰ φᾶμε καὶ σὺ
μᾶς βαρᾶς μὲ τὰ ἑκατὸν δώδεκα; (Εἰρωνικῶς)
Δὲ μὲ συχωρᾶς λέω 'γώ.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Θέλεις νὰ σοῦ δώσουμε φράγκα ἢ λίραις;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐχετε φιλά, κύριε Μαντάλκη;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἐρευρῶν εἰς τὰ
θυλάκιά του

Δὲν ἔχω, φλε μου. (ἰδίᾳ) Πῶς θὰ κάμω
μὲ τὸν ἀνακριτῆν τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Αἰ, περιμένετε ἔξω· τώρα ποῦ θὰ ἔβγω
σᾶς πληρόνω.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐμεῖς θὰ πᾶμε 'ς τὴ δουλειά μας, δὲν 'μπο-
ροῦμε νὰ περιμένουμε.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Τί; θὰ καθόμαστ' ἐδῶ πέρα;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἀτυπομῶνως

Μὰ δὲν ἔχω, δὲν ἔχω, ἀδελφὲ, φιλά, τί νὰ
σοῦ κάμω;

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐτσι μᾶς τὰ κάνετ' ἐσεῖς οἱ μεγαλοσιάνοι
πάντοτες.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Καὶ γελαῖτε μὲ τὸ φτωχὸ τὸν κόσμο.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Περιμένετε, δὲν ἔχω, πῶς νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ
θὰ σᾶς πληρώσω τὸν κόπο σας διπλὸ, τί παρα-
πάνω θέλετε;

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Αἰ καλά· νὰ μὴν ἀργήσης μονάχα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Θὰ μᾶς κεράσης κι' ὄλας.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ναί ναί.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Πᾶμε τὸ λοιπόν. (ὠθῶν τὸν Β') Κουνή-
σου ντέ.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἀγάλι' ἀγάλια δά· δὲ μᾶς βιάζει καὶ κά-
νεις. Ἀφοῦ σοῦ λέει ὁ ἄνθρωπος ὅτι πῶς θὰ
περιμένουμε.

Ἐξέρχονται φιλοσοφικοῦντες

ΣΚΗΝΗ Η'**ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.****ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ**

Αυτή εἶνε ἡ δικογραφία;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Αυτή, αὐτή. Ἐδῶ εἶνε ἡ παρουσία μου, ἡ ζωή μου, ἡ ὑπαρξίς μου. Ἄμα χάσω αὐτὰ εἶμαι χαμένος.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Αἶ, μὰ δὲν θὰ τὰ χάσωμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ὦ, φοβοῦμαι, πολὺ τὸ φοβοῦμαι, φίλε μου, καὶ ἔχω δίκαιον νὰ φοβοῦμαι, διότι ἔχω τὸ δίκαιον.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Φίλε κύριε, ἀναγκάζομαι νὰ σὰς ἀφήσω δι' ἄλλιον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πῶς;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἔχω ν' ἀνακρίνω μερικοὺς μάρτυρας καὶ ὁ ἀνακριτὴς θὰ μὲ περιμένῃ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὲ καταστρέφετε, φίλε μου. Πῶς; δὲν θ' ἀρχίσωμεν ἀμέσως;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

'Ἄλλ' εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἀπελπὶς.

Θὰ χάσω· θὰ τὴν χάσω τὴν δίκην μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Πρὸς θεοῦ! μὴν κάμνετε ἔτσι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Διὰ τὴν τύχην μου εὐρέθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ μάρτυρες;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σὰς παρακαλῶ· ἡμίσειαν ὥραν σὰς ζητῶ μόνον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Χάνομεν καιρὸν, φίλε μου· ἐν τέταρτον τῆς ὥρας δι' ἐμὲ ἀντιπροσωπεύει τοῦλάχιστον δέκα χιλιάδας δραχμῶν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Αἶ, ὀρίσατε λοιπὸν· νὰ τ' ἀνοίξωμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Βέβαια, φίλε μου, διότι... .

ΣΚΗΝΗ Θ'**ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΑ, ΕΛΕΝΗ, ΣΟΦΙΑ.****ΕΛΕΝΗ**

Τί λαμπροὶ ἄνδρες! (βλέπουσα τὸν Γεωρ-

γιάδην ὑποκλίσει) Καὶ ἡ σημαία! Πῶς μοῦ ἤρεσεν ἡ σημαία.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ προσπαθῶν νὰ ἀνοίξῃ τὰς δεσμίδας

Ποῦ τὴν εἶδα ἐγὼ αὐτήν; Περίεργον! ποῦ τὴν εἶδα;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εἶνε καλοὶ στρατιῶται.

ΕΛΕΝΗ

Μὲ τί τάξιν ἐπήγαιναν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ πλησιάζων τὸν Μαντάλκην 'Ἀργότερα τ' ἀνοίγομεν.**ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ**

Πῶς;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅταν ἐπανέλθητε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ ἰδίᾳ

Δόξα σοι ὁ Θεός.

ΕΛΕΝΗ

Μήπως σὰς ἐμποδίζω εἰς τίποτε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

'Α, ὄχι, κυρία μου. Θὰ μοῦ δώσητε τὴν ἄδειαν ν' ἀναχωρήσω.

ΕΛΕΝΗ

Σᾶς παρακαλῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δὲν θ' ἀργήσητε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σᾶς εἶπα, ἡμίσειαν ὥραν.

ΣΟΦΙΑ

Καθήσατε, σᾶς παρακαλῶ.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ τῇ Ἑλένῃ

Ἄ, ἐπιτρέψατέ μου, κυρία μου, νὰ σᾶς συστήσω τὸν κύριον Γεωργιάδην.

ΕΛΕΝΗ ὑποκλίνουσα

Κύριε.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Σᾶς προσεκύνησα.

ΣΚΗΝΗ Θ'

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ, πλὴν τοῦ ΜΑΝΤΑΛΚΗ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Συγχωρήσατε, κυρία, τὴν ἀδιακρισίαν μου. Μήπως εἶσθε πρὸ τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὴν Μασσαλίαν;

ΕΛΕΝΗ μειδιῶσα

Καὶ εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅταν ἐπιασεν ἡ ραγδαία ἐκείνη βροχή.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐκπληκτος καὶ χαίρων

Ὦ! ἡ κυρία Ἑλένη.

ΕΛΕΝΗ

Ἐγὼ σᾶς ἀνεγνώρισα ἀμέσως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ σφίγγων αὐτῇ τὴν χεῖρα

Ἄ, μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλ' ἔτσι μὲ τὰ μαῦρα ἐδυσκολευόμην... ἔπειτα ἐπέρασαν καὶ τίσσαρα χρόνια.

ΕΛΕΝΗ σκοπίμως

Καὶ ἐγήρασα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄστεϊξέσθε.

ΣΟΦΙΑ

Βλέπετε ὅτι ἤύρατε καὶ μίαν γνωριμίαν εἰς τὸ σπίτι μας.

ΕΛΕΝΗ καθημένη

Μὲ τὸν κύριον Γεωργιάδην συνεταξιδεύσαμεν· εἴμεθα παλαιοὶ φίλοι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ καλοὶ πρὸ πάντων.

ΕΛΕΝΗ

Ἐννοεῖται.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τί ὄραϊα ποῦ ἐπέρασαμεν εἰς ἐκεῖνο τὸ ταξεῖδι· ἄ, ποτὲ δὲν θὰ τὸ λησμονήσω.

ΕΛΕΝΗ

Ἀλήθεια, λαμπρὸν ταξεῖδι. Φαντασθῆτε, κυρία Σοφία, ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν ἕως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μία συντροφιά καὶ ὄλοι γνώριμοι, σχετικοὶ, φίλοι.

ΣΟΦΙΑ

Αὐτὰ τὰ ταξεῖδια εἶνε πολὺ εὐχάριστα.

ΕΛΕΝΗ

Πάντοτε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ διατί μὲ τὰ μαῦρα; ὁ πατήρ σας;

ΕΛΕΝΗ

Ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀπέθανεν ὁ καλὸς ἐκσίνος ἄνθρωπος;

ΕΛΕΝΗ

Δύο μῆνας μετὰ τὴν ἀφιξίν μας εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ λυπηρότερον κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἀρραβῶνων μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶσθε ὑπανδρευμένη;

ΕΛΕΝΗ

Ἦμην· πρὸ δύο ἐτῶν ἔχασα τὸν σύζυγόν μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τί δυστυχήματα εἶν' αὐτά;

ΕΛΕΝΗ

Ἄ, τὰ βράσανά μου εἶνε πολυδιήγητα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ καυμένος ὁ πατήρ σας, ὁ κάλλιστος ἐκείνος ἄνθρωπος πῶς μὲ ἤγάπα.

ΕΛΕΝΗ

Κυττάξατε ὅμως τί σύμπτωσις. Ἐπρεπε νὰ πάθω ὅτι ἔπαθα διὰ νὰ κάμω νέας γνωριμίας καὶ νὰ εὕρω τὰς παλαιάς.

ΣΟΦΙΑ

Ἀλήθεια.

ΕΛΕΝΗ

Ποῦ νὰ φαντασθῶ χθὲς τὸ ἄσπερας ὅτι θὰ εὕρισκα ἐδῶ τὸν κύριον Γεωργιάδην.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁμολογήσατε ὅμως ὅτι ἔχω τύχην.

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Κυρία, κυρία, τὸ παιδί.

ΣΟΦΙΑ ἔντρομος

Αἴ;

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Ἐτλασε ἀπὸ τὸ κλάμμz.

ΣΟΦΙΑ

Ἄ, δυστυχία μου!

ΕΛΕΝΗ

Νὰ μὴ σᾶς ἐμποδίζωμεν.

ΣΟΦΙΑ

Ἄν δὲν πάγω μόνη μου δὲν ἤσυχάζει.

ΕΛΕΝΗ

Σᾶς παρακαλῶ τότε....

ΣΟΦΙΑ

Κύτταξε νὰ τὸ ἤσυχάσης κ' ἔρχομαι ἀμέσως.

Ἡ Ὑπηρέτρια ἐξέρχεται

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐτοιμαζόμενος ν' ἀπέλθῃ
Κυρία μου, ἴσως εἴμ' ἐγὼ τὸ πρόσκομμα.

ΣΟΦΙΑ

Ἄ, διόλου, κυριέ μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τότε ἂν μοῦ ἐπιτρέπη ἡ κυρία Ἑλένη νὰ τῆς κρατήσω συντροφιάν....

ΕΛΕΝΗ

Εὐχαρίστως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐχομεν τόσα νὰ εἰποῦμεν. Ἀφ' ὅτου ἀπεχωρίσθημεν δὲν συνητήθημεν ποτέ.

ΣΟΦΙΑ

Μὲ συγχωρεῖτε λοιπὸν μιαν στιγμὴν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μάλιστα, μάλιστα.

Ἡ Σοφία ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΕΛΕΝΗ.

ΕΛΕΝΗ

Τί καλὴ κυρία, τί καλοὶ ἄνθρωποι πῶς μ' ἐπεριποιήθησαν. Ἄ σᾶς βεβαιῶ τώρα δὲν λυποῦμαι διόλου δι' ὅ,τι μοῦ συνέβη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Σᾶς συνέβη τίποτε;

ΕΛΕΝΗ

Παρ' ὀλίγον νὰ μείνω εἰς τὸν τόπον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ μετὰ διαφέροντος

Μήπως κάνένα φουρνέλλον;

ΕΛΕΝΗ

Ἴσα ἴσα ἐδῶ ἀπ' ἔξω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τί σύμπτωσις κ' ἐγὼ παρ' ὀλίγον νὰ πάθω.
Ἐκτυπήσατε;

ΕΛΕΝΗ

Ναι, μιὰ πέτρα μ' ἐκτύπησεν ἐδῶ εἰς τὸ κεφάλι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μπα!

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Θ'.

18 Ιανουαρίου 1879

3

ΕΞΩΔΙΚΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

("Ιδε προηγ. φύλλον")

ΕΛΕΝΗ

Εύτυχως ηῦρα τὴν πόρταν τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ καὶ ἐσώθην.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸ κτύπημα ὅμως δὲν πρέπει νὰ γίνε βαρὺ· δὲν σὰς βλέπω νὰ ὑποφέρετε.

(*) ΠΡΟΣΩΠΑ — Φ. Μαντάλλης. — Γ. Γεωργιάδης. — Ἰλὲνη. — Σοφία. — Α' Ἀχθοφόρος. — Β' Ἀχθοφόρος. — Ὑπηρέτης. — Ὑπηρέτρια.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν εἶνε τίποτε· θὰ περάσῃ. Περισσότερον ἦτο ὁ φόβος· ἀλλὰ δὲν μοῦ κάμνει καρδιά νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι δά;

ΕΛΕΝΗ

Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πῶς φοβοῦμαι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶνε δυνατόν;

ΕΛΕΝΗ

Νομίζω ὅτι παντοῦ ἀνοίγουν φουρνέλλα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, δὲν πρέπει νὰ φοβῆσθε τόσον πολύ.

ΕΛΕΝΗ

Εὐκολον εἶνε νὰ τὸ λέγετε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄλλὰ ἐλησμόνησα· εἰς τὸ λαμπρὸν ἐκείνο ταξιδί μας, ἐνῶ ἡ θάλασσα ἦτο καθρέπτῃς σαῖς ἐφοβεῖσθε καὶ τότε.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ, ναί.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἰς κάθε κίνησιν τοῦ ἀτμοπλοίου ἐνομιλάτε ὅτι θὰ πνιγοῦμεν.

ΕΛΕΝΗ

Εἶχαμεν ὅμως καὶ τρικυμίαν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τί τρικυμίαν; Ἐφύσηξ' ὀλίγο ἀεράκι· ····

ΕΛΕΝΗ

Ἀλήθεια· τί ἐγένεν ἐκείνη ἡ κυρία τὴν ὀποῖαν συνωδεύατε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγώ;

ΕΛΕΝΗ

Ἡ ὕψηλὴ ἐκείνη μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, ἡ κυρία Περπελάκη; δὲν τὴν συνωδεύα ἐγώ· τὴν εἶχα γνωρίσει εἰς τοὺς Παρισίους.

ΕΛΕΝΗ

Ἐν τούτοις εἰσθε πάντοτε μαζῇ της. (μειδιῶσα) Ἐσύρω κ' ἐγώ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὸ γεροντοκόριτσον! Ἐκείνη ἦτο μητέρα μου.

ΕΛΕΝΗ

Τί γεροντοκόριτσον καὶ μητέρα σας· τώρα τὰ λέγετε. Φαίνεται ὅτι σὰς ἰκονοῦσε ὀλίγον τὸ δοντάκι.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐμένα;

ΕΛΕΝΗ

Ναί, ναί, μὴ τὸ ἀρνῆσθε· ἦτο ἡ γενικὴ ὁμιλία.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀπατᾶσθε, κυρία μου, πολὺ ἀπατᾶσθε.

Ἀφοῦ ἦσθε σεῖς ἐκεῖ, ἦτο δυνατόν;

ΕΛΕΝΗ

Ἀφῆστε τὰς φιλοφρονήσεις. Ἐγὼ! Ἐμένα οὐτ' ἐγυρίζατε νὰ μὲ κυττάζετε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ὦ!

ΕΛΕΝΗ

Ὅσον καὶ ἐκείνην ἐννοῶ... χωρὶς νὰ μὲ παρεξηγήητε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Αἶ, θέλετε νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν;

ΕΛΕΝΗ

Ἐεὐρω, ἔεὐρω τί θὰ μοῦ εἰπῆτε· τὰ συναιθισμένα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πῶς;

ΕΛΕΝΗ

Τὰ ἤκουσα ἀπὸ τόσους τόσαις φοραῖς ὥστε τὰ ἔμαθα ἀπ' ἑξῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὲ ἀδικεῖτε, κυρία Ἐλένη. (ἰδίᾳ μετ' ἐμφάσεως) Μὰ ὅλο θ' ἀδικοῦμ' ἐγώ; τί διάβολον; (μεγαλοφώνως) Ἀκούσατέ με καὶ θὰ ἰδῆτε πόσον εἰλικρινῆς εἶμαι.

ΕΛΕΝΗ

Ἄς σᾶς ἀκούσωμεν λοιπόν. Μὲ εἶδατε καὶ εὐθὺς ἠσθάνθητε... ἔτσι δὲν θ' ἀρχίσητε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅχι· ἢ μᾶλλον πραγματικῶς ἅμα σᾶς εἶδα....

ΕΛΕΝΗ

Βλέπετε; ἤμην βεβαία.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ σᾶς παρηκαλῶ. Ἄμα σᾶς εἶδα ἐνόησα ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἐρωτευθῶ μαζῆ σας.

ΕΛΕΝΗ

Καὶ μὲ ἀπεφεύγετε διὰ νὰ μὴν ἐρωτευθῆτε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μάλιστα· δι' ἓνα ἀπλούστατον λόγον· ὅτι δὲν ἤθελα νὰ νομφευθῶ· ἐφοβούμην τὸν γάμον.

ΕΛΕΝΗ μειδιῶσα

Ὅχι δά;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἦμαι δυστυχῆς καὶ ἐνδύουν

ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἔκαμνα αὐτὴν τὴν τρέλλαν ἂν ἐξηκολούθουν νὰ σᾶς βλέπω.

ΕΛΕΝΗ μειδιῶσα

Ὅνομάζετε τρέλλαν τὸν γάμον;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τότε· σήμερον ὅμως ὄχι. Δι' αὐτὸ περιποιούμην τὴν κυρίαν Περπελάκη· δὲν εἶχα κἀνένα φόβον.

ΕΛΕΝΗ εἰρωνικῶς

Εἶνε τρέλλα λοιπὸν ὁ γάμος;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τότε, σᾶς λέγω, ἐνόμιζον ὅτι ἦτο τρέλλα· εἶχα ἄλλας ιδέας· ἀλλέως ἔβλεπα τὸν κόσμον· σήμερον ὅμως ποῦ ἐπέρασα τὴν τριαντάρα ἀλλέως σκέπτομαι.

ΕΛΕΝΗ

Ὡστε νὰ φύγω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἰσα ἴσα νὰ μείνετε.

ΕΛΕΝΗ

Καὶ τί ἔγινεν ἡ κυρία Περπελάκη;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐδῶ εἶνε· τέσσαρα ἔτη μεγαλειτέρα ἀπὸ τότε. Ἀλλὰ ἄς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὴν κυρίαν Περπελάκη.

ΕΛΕΝΗ

Τὴν καυμένην! ἔπειτα ἀπὸ τόσας περιποιήσεις!

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶσθε κακὴ, πολὺ κακὴ, κυρία Ἑλένη.
Ἀκούεται κρότος φουρνέλλου.

ΕΛΕΝΗ ἀναπηδῶσα

Ἄ!

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐγειρόμενος

Ἐ τὸ διάβολο.

ΕΛΕΝΗ

Πῶς ἐτρόμαξα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀλήθεια ὅμως εἶνε καὶ ἀνυπόφορος αὐτὸς ὁ κρότος.

ΕΛΕΝΗ

Τί καλὰ ποῦ δὲν εἶμαι εἰς τὸν ὄρομον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θέλετε ὀλίγον νερόν;

ΕΛΕΝΗ

Ὅχι, σὰς εὐχαριστῶ, τώρα συνήλθα ὀλίγον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Λοιπὸν διατί εἶσθε τόσον κακὴ, κυρία Ἑλένη;

ΕΛΕΝΗ

Ἐνθυμεῖσθε ἔταν μᾶς ἔπιασεν ἡ ραγδαία ἐκείνη βροχὴ εἰς τὴν Νεάπολιν;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Διατί ἀλλάζετε ὀμιλίαν;

ΕΛΕΝΗ

Τὸ ἔδαφος εἶνε ὀλισθηρὸν καὶ φοβοῦμαι νὰ μὴ κάμετε τὴν τρέλλα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅπως ἀγαπᾶτε.

ΕΛΕΝΗ ἰδίᾳ

Τί σύμπτωσις! πῶς ἔρχονται κάμμιὰ φορὰ τὰ πράγματα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως, κυρία Ἑλένη, νὰ διατηρήσω τὰ αἰσθήματά μου καὶ νὰ σᾶς τὰ ἐκφράσω ἄλλοτε ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, ὅταν δὲν θὰ ἔχητε τὴν κακίαν εἰς τὰ χεῖλη, διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι μόνον εἰς τὰ χεῖλη τὴν ἔχετε.

ΕΛΕΝΗ καθημένη

Ποῦ τὸ ἤξεύρετε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶνε ἀδύνατον ἡ καρδία σας νὰ ἦνε κακὴ.

ΕΛΕΝΗ

Ἀφῆστέ την αὐτὴν τὴν ὀμιλίαν· δὲν ἤξεύρετε ποῦ ἠμποροῦμεν νὰ φθάσωμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἰς τὸ τέλος.

ΕΛΕΝΗ

Μὰ τὸ τέλος εἶνε τρέλλα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πές τε το ὅπως θέλετε· τρέλλα, ἐλπίς, ἀνοησία, χαρὰ, μοῦ εἶνε ἀδιάφορον, ἀρκεῖ αὐτοῦ νὰ καταλήξωμεν.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ!, βλέπομεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πῶς;

ΕΛΕΝΗ

Ὅταν τελειώσῃ ἡ δίκη μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἀνατιρασσόμενος

Ἡ δίκη σας; καλὴ τί δίκη; τελειόνουν ποτὲ ἡ δίκαις; Ἐως ὅτου νὰ τελειώσῃ ποιὸς ζῆ ποιὸς πεθαίνει· ζῆσε, μαῦρέ μου, νὰ φᾶς τριφύλλι.

ΕΛΕΝΗ

Θὰ τελειώσῃ γρήγορα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Γρήγορα; ἔχετε δίκην καὶ ἐλπίζετε νὰ τελειώσῃ γρήγορα;

ΕΛΕΝΗ

Πολύ γρήγορα μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγὼ ἔχω μίαν δίκην ἀπὸ τὸν πατέρα μου, κοντεύω νὰ γηράσω ἐγὼ καὶ ἀκόμη νὰ τελειώσω, καὶ μοῦ λέγετε σεις...

ΕΛΕΝΗ

Μὰ καὶ ἡ δίκη μου εἶνε παλαιὰ δίκη, ἀφοῦ τὴν ἐκληρονόμησα ἀπὸ τὸν θεῖον τοῦ συζύγου μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ καθήμενος

Πιστεύσατέ με, κυρία Ἐλένη, καὶ ἔξέρω ἐγὼ ποῦ σὰς ὀμιλῶ· θ' ἀργήσῃ νὰ τελειώσῃ ἡ δίκη σας.

ΕΛΕΝΗ

Δικάζεται τὴν ἄλλην ἐβδομάδα· τουλάχιστον ὁ κύριος Σαρδελλίπογλους μοῦ τὸ ἐβεβαίωσε χθές.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἀναπηδῶν

Ὁ κύριος Σαρδελλίπογλους;

ΕΛΕΝΗ

Ναί.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ Σαρδελλίπογλους εἶνε δικηγόρος σας;

ΕΛΕΝΗ

Αὐτὸς ἦτο πάντοτε ὁ δικηγόρος τοῦ μακαρίτου θεῖου μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τοῦ θεῖου σας;... καὶ δικάζεται;..

ΕΛΕΝΗ

Μὰ διατὶ σὰς φαίνεται παράξενον;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ!

ΕΛΕΝΗ

Τί ἔχετε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ δίκη σας εἶπατε εἶνε παλαιά;

ΕΛΕΝΗ

Παλαιότητα. Εἶνε σαράντα χρόνων δίκη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Σαράντα χρόνων;

ΕΛΕΝΗ

Τί ἐπάθατε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ ὁ θεῖός σας;

ΕΛΕΝΗ

Μὰ διατὶ ταραττεσθε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ θεῖός σας; πῶς ἐλέγετο ὁ θεῖός σας;

ΕΛΕΝΗ

Μενάργας.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ ἀντίδικός μου!

ΕΛΕΝΗ

Πῶς ἀντίδικός σας;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀπέθανε λοιπὸν ὁ Μενάργας;

ΕΛΕΝΗ

Μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δόξα σοι ὁ Θεός! (ἐμπλεως χαρᾶς). Εἶνε μακαρίτης, μακαρίτης!

ΕΛΕΝΗ ἐγειρομένη

Κύριε Γεωργιάδη, τί λέγετε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, κυρία Ἐλένη, συγχωρήσατέ με· ἀλλὰ μ' ἔφησεν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, μὲ ἠφάνισε, μὲ κατέστρεψε· μὲ κατέστρεψεν, αὐτὸς μὲ τὸν Σαρδελλίπογλου μαζῆ.

ΕΛΕΝΗ

Ὁ θεῖός μου;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ναί, ναί, ὁ θεῖός σας· αὐτὴ ἡ δίκη μὲ κατέχρεωσε.

ΕΛΕΝΗ

Ἀλλὰ τί σχέσιν ἔχετε σεις μὲ τὴν δίκην μου;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγώ; ἐγὼ τί σχέσιν ἔχω; ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀντίδικος τοῦ θεοῦ σας.

ΕΛΕΝΗ

Σεῖς; σεῖς εἴσθε ὁ Γεωργιάδης, τὸν ὁποῖον κατηρᾶτο ὁ θεῖός μου πάντοτε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὲ κατηρᾶτο; δι' αὐτὸ δὲν εἶδα ποτὲ προκοπὴν, δι' αὐτὸ αἰωνίως χάνω.

ΕΛΕΝΗ ἰδίᾳ

Τί παράδοξα πράγματα ποῦ μου συμβαίνουν σήμερον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ ποῖος εἶνε τώρα ὁ κληρονόμος τοῦ κ. Μενάργα;

ΕΛΕΝΗ

Ἐγώ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Σεῖς;

ΕΛΕΝΗ

Μάλιστα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὡστε εἴμεθα ἀντίδικοι.

ΕΛΕΝΗ

Καθὼς φαίνεται.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ ἐλπίζετε νὰ τὴν κερδίσετε αὐτὴν τὴν δίκην;

ΕΛΕΝΗ

Πῶς νὰ μὴν ἐλπίζω;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄλλ' ἔχω δίκαιον ἐγὼ, κυρία μου.

ΕΛΕΝΗ

Θὰ τὸ ἰδοῦμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τὴν δίκην αὐτὴν θὰ τὴν χάσετε· ἐγὼ ἔχω τὸ δίκαιον καὶ σεῖς τὸ ἄδικον.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν τὸ ἤξεύρομεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θὰ τὴν χάσετε τὴν δίκην, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ὑπερισχύσῃ τὸ δίκαιον ἐπὶ τέλους καὶ τὸ δίκαιον αὐτὸ τὸ ἔχω ἐγὼ, ἐγώ.

ΕΛΕΝΗ

Ὁ θεῖός μου ἔλεγε πάντοτε ὅτι αὐτὸς εἶχε δίκαιον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εἶχε ἄδικον νὰ λέγῃ ὅτι ἔχει δίκαιον, σὰς τὸ ὀρκίζομαι εἰς ὅ,τι ἔχω ἱερώτερον ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου.

ΕΛΕΝΗ ἰδίᾳ

Μοῦ προξενεῖ λύπην ὁ καυμένος.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀκούσατέ με, σὰς παρακαλῶ· κυρία Ἐλένη, μὴ μὲ βλέπετε τόσον ταραγμένον, ἀλλ' ὁσάκις πρόκειται περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ταραττομαι, διότι ἔχω δίκαιον νὰ ταραττωμαι, ἐφοῦ ἔχω δίκαιον.

ΕΛΕΝΗ καθημέρη

Λυποῦμαι πολὺ ὅτι σὰς ἐτάραξα, ἀλλὰ σὰς βεβαιῶ ὅτι ποτὲ δὲν ἐφαντάσθην, ὅτι ὁ Γεωργιάδης περὶ τοῦ ὁποῖου ὠμλῆι ὁ θεῖός μου εἴσθε σεῖς.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δὲν μ' ἐταράξατε σεῖς, κυρία μου, ἡ δίκη αὐτὴ μὲ ταραττει.

ΕΛΕΝΗ ἰδίᾳ

Πῶς τὰ φέρ' ἡ τύχη! Νὰ εὑρεθῇ καὶ ἀντίδικός μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ ὑπόθεσίς μας . . . τὴν γνωρίζετε τὴν ὑπόθεσίν μας . . .

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Θ'. | 14 Ιανουαρίου 1879

ΕΞΩΔΙΚΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

("Ιδε προηγ. φύλλον *)

ΕΛΕΝΗ

Δὲν γνωρίζω τίποτε· τοῦτο μόνον ἤξεύρω
ὅτι τὰ κτήματα αὐτά...

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ καθήμενος παρ' αὐτῆ
Εἰς τὴν Φθιώτιδα.

ΕΛΕΝΗ

Μάλιστα εἰς τὴν Φθιώτιδα· τὰ κτήματα

αὐτὰ εἶνε ἀξίας ἑξακοσίων περίπου χιλιάδων
δραχμῶν, ὅτι ἓνας ἐξάδελφος τοῦ θείου μου
τὰ ἠγόρασεν ἀπὸ ἓνα πασᾶν τοῦρκον καὶ
ὅτι...

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

"Οχι, ὄχι, κυρία Ἐλένη· ἐδῶ εἶνε ἡ ἀπάτη,
ὁ δόλος, τὸ ψεῦδος, ἡ πλάνη, ὁ φενακισμὸς, ἡ
παραπλάνησις, ἡ κατεργαρία. Τὰ κτήματα
αὐτὰ ἦσαν κτήματα τοῦ πάππου μου, ἔχω ὅ-
λας τὰς ἀποδείξεις· ὁ κύριος Βεράλμης...

ΕΛΕΝΗ

Ὁ ἐξάδελφος τοῦ θείου μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μάλιστα, ὁ ἐξάδελφος τοῦ θείου σας· αἶ,
αὐτὸς ὁ κύριος ἐξάδελφος τοῦ θείου σας εἶχε
ψευδῆς πωλητήριον.

ΕΛΕΝΗ

Πῶς εἶνε δυνατόν;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἀκοῦστέ με ποῦ σᾶς λέγω· αὐτὰ τὰ τούρ-
κικα χοτζέτια εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ψευδῆ·
ὁ κύριος Βεράλμης δὲν ἠγόρασε ποτέ του
κτήματα· ἐπλήρωσε μόνον ἓνα τοῦρκον διὰ
νὰ τοῦ κάμη τὸ χοτζέτι καὶ νὰ σφετερισθῇ
τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός μου, ὁ ὁποῖος ἦτο

ἀνήλικος τότε καὶ ἄνευ προστασίας, διότι ὁ
πάππος μου εἶχε φονευθῆ.

ΕΛΕΝΗ

Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γίνωνται αὐτὰ τὰ
πράγματα ἐδῶ;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἐδῶ· ἄλλο τίποτε. Προχθὲς ἀκόμη ἄνθρω-
ποι οἱ ὅποιοι δὲν εἶχαν ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνει μὲ τέτοια ψεύτικα χοτζέτια ἔκαμαν
περιουσίαν. Εἶνε τέχνη καὶ αὐτὸ, δὲν ἤμπορεῖ
νὰ τὸ κάμη ὁ καθείς.

ΕΛΕΝΗ

Ὡστε νομίζετε ὅτι καὶ ὁ θεῖός μου...

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Βέβαια· εἰς τὸ τούρκικον αὐτὸ χοτζέτι στη-
ρίζονται ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ θείου σας,
ὅστις ἐκληρονόμησε τὸν ἐξαδελφόν του· ἀλλ'
ἀδίκως, διότι σᾶς ἐπαναλέγω τὰ κτήματα
αὐτὰ ἦσαν τοῦ πάππου μου, ὁ θεῖός σας τὰ
ἐσφετερίσθη, κατεπάτησεν ὅσα δὲν περιελάμ-
βανε τὸ χοτζέτι καὶ μὲ ἠδίκησεν, μὲ ἠδί-
κησε προφανῶς.

ΕΛΕΝΗ

Ἐν τούτοις ὑπάρχει τὸ πωλητήριον· καὶ

(*) ΠΡΟΣΩΠΑ — Φ. Μαντάλκης. — Γ. Γεωρ-
γιαδης. — Ἐλένη. — Σοφία. — Α' Ἀχθοφόρος.
— Β' Ἀχθοφόρος. — Ἰππῆρέτης. — Ἰππῆρέτρια.

κάτοχος ὄλων αὐτῶν τῶν κτημάτων φαίνεται ὁ θεῖός μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κακῶς ὅμως, διότι τὰ κτήματα αὐτὰ εἶνε ἰδικά μου. Εἶνε ἀποδεδειγμένον πλέον ὅτι ὁ κύριος Βεράλμης δὲν εἶχεν ὄχι ὅσα λέγει ὅτι ἐπλήρωσε δι' αὐτὰ τὰ κτήματα, ἀλλ' οὔτε τὸ ἥμισυ, οὔτε τὸ τέταρτον.

ΕΛΕΝΗ

Τέλος πάντων αὐτὴ ἢ ὑπόθεσις θὰ δικασθῆ καὶ τὸ δικαστήριον θ' ἀποφασίσῃ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ ἀμφιβάλλετε ὅτι ἔχω δίκαιον;

ΕΛΕΝΗ

Διὰ νὰ μὴν ἀμφιβάλλω πρέπει νὰ πεισθῶ ὅτι ἔχω ἀδίκον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Βεβαίως ἔχετε ἀδίκον, βεβαίως δὲν εἶνε ζήτημα.

ΕΛΕΝΗ

Θὰ τὸ ἰδοῦμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δηλαδή εἰς τὴν ράχιν μας θὰ ὠφελήθοῦν πάλιν οἱ δικηγόροι· διότι ἕως τώρα οὔτ' ἐγὼ, οὔτε ὁ θεῖός σας ὠφελήθημεν· οἱ δικηγόροι

καὶ τὸ δημόσιον ὠφελήθησαν. Καὶ ὁ ἰδικός σας μάλιστα ὁ δικηγόρος... ὦ, νὰ τὸν χαίρεσθε· νὰ ἰδοῦμεν τί θὰ σᾶς ξεκαθαρίσῃ.

ΕΛΕΝΗ

Τί νὰ γίνῃ;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

'Αλλ' ἐπὶ τέλος εἰς τῶν δύο θὰ κερδίσῃ· ἡμεῖς οἱ δύο μένομεν.

ΕΛΕΝΗ

Αἶ, βέβαια.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

"Αν κερδίσω ἐγὼ σεῖς δὲν θ' ἀπολαύσητε τίποτε.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν εἶχα τίποτε ἕως τώρα, ἐπὶ τέλος δὲν χάνω καὶ τίποτε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

'Αλλ' ἐὰν χάσω ἐγὼ;

ΕΛΕΝΗ

Τότε κερδίζω.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

'Εγὼ ὅμως μένω ἐπὶ τῆς ψάθης, πτωχός, ἀθλιός, κατάχρεως, τρισάθλιος, ἐλεεινός· ἀπαλλοτριούμαι τῆς περιουσίας μου, τὴν ὁποῖαν ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου του ἀπέκτησεν ὁ πάππος μου, καταστρέφομαι τέλος πάν-

των. Ὁμολογήσατε ὅτι μεγαλείτερον ἀδίκημα δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ.

ΕΛΕΝΗ

Θέλετε νὰ συμβιβασθῶμεν;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ πῶς νὰ συμβιβασθῶμεν, ἀφοῦ ἔχω δίκαιον; ποίου εἴδους συμβιβασμός εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ;

ΕΛΕΝΗ

Μισὰ καὶ μισά.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

'Αλλ' εἶνε ὅλα ἰδικά μου, περιεργον πράγμα· εἶνε περιουσία μου.

ΕΛΕΝΗ ἐγχειρομένη

Αἶ, τὰ θέλετε ὅλα ἰδικά σας. Ἐγὼ, βλέπετε πόσον εἶμαι συγκαταβατική· σᾶς λέγω, μισὰ καὶ μισά.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μισὰ καὶ μισά, νόστιμον αὐτὸ, ἀφοῦ πρόκειται νὰ κερδίσω τὴν δίκην μου.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν τὸ ἤξεύρομεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μὰ εἶν' ἀδύνατον νὰ μὴν ἀναγνωρίσῃ ὁ "Αρειος Πάγος ὅτι ἔχω δίκαιον.

ΕΛΕΝΗ

Μέχρις ὥρας ὅμως ἔχετε ἄδικον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πάλιν ἄδικον! Ἀλλὰ πῶς νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω ὅτι ἔχω δίκαιον, δίκαιον. Ἐχω δίκαιον, κυρία μου.

ΕΛΕΝΗ

Κύριε Γεωργιάδη, βλέπω ὅτι μόνον τὸ δικαστήριον θὰ λύσῃ τὸ ζήτημα.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ὠσεὶ ἐμπνεόμενος

᾽Ω! μία ιδέα!

ΕΛΕΝΗ

Πῶς εἶπατε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πάρετέ τα ὅλα.

ΕΛΕΝΗ

Πῶς ὅλα;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μάλιστα, ὅλα, κυρία μου· ἂν πρόκηται νὰ τ' ἀνταλλάξω μὲ τὴν χεῖρά σας, δὲν θέλω τίποτε ἐγώ.

ΕΛΕΝΗ μειδιῶσα

Ἄ, ᾶ, ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν τρέλλαν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δὲν βλέπω ἄλλον συμβιβασμόν. Ἡ κερδίζετε τὴν δίκην κ' ἐγὼ καταστρέφομαι, διότι

εἶμαι πολὺ ἰδιότροπος καὶ δὲν θὰ γίνω σύζυγός σας, ἢ κερδίζω καὶ σᾶς ζητῶ τὴν χεῖρά σας.

ΕΛΕΝΗ δίδουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα

Τότε προτιμῶ νὰ κερδίσητε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Διότι ἔχω δίκαιον.

ΕΛΕΝΗ

Δηλαδή...

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, ὄχι, ὑπ' αὐτὸν τὸν ὄρον, διότι ἔχω δίκαιον.

ΕΛΕΝΗ

Ἔστω... διότι ἔχετε δίκαιον.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δόξα σοι ὁ Θεός· εὐρέθη τέλος πάντων ἀνθρώπος νὰ μοῦ δώσῃ δίκαιον.

ΕΛΕΝΗ

Ἐπειτ' ἀπὸ σαράντα χρόνια.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τώρα ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς φιλήσω καὶ τὸ χέρι, κυρία σύζυγός μου.

Ἀσπάζεται τὴν χεῖρά της

ΕΛΕΝΗ

Εἴχατε δὲν εἴχατε τὴν τρέλλαν τέλος πάντων τὴν ἐκάματε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ ἀπάντησίς μου εἶνε καὶ δεύτερον καὶ τρίτον φίλημα.

Ἀσπάζεται θερμῶς καὶ ἐπαρειαλημμένως τὴν χεῖρά της

ΕΛΕΝΗ γελῶσα

Ἄν σᾶς ἔβλεπεν ἡ κυρία Περπελάκη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, κυρία μου, μὴ μὲ ἀδικεῖτε.

ΕΛΕΝΗ

Λέγω μόνον ἀπλῶς...

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Θὰ τῆς κάμωμεν μίαν ἐπίσκεψιν καὶ θὰ ἰδῆτε.

ΕΛΕΝΗ

Ἄχι, ὄχι, εἶνε περιττόν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἰδίᾳ

Ἄ, ᾶ, ἔχομεν καὶ ζήλειαις.

ΕΛΕΝΗ ἰδίᾳ

Καλλίτερ' ἀπὸ μακρυά.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ καλῶν τοῦς

ἄχθοφόρους

Ἄ, ποῦ εἴθε σεῖς; ᾶ, ἐλάτε γρήγορα νὰ τὰ πάρτε' αὐτά.

ΕΛΕΝΗ

Τί εἶνε αὐτά;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ δικογραφία.

ΕΛΕΝΗ

Τῆς ὑποθέσεώς μας;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὅλη κι' ὅλη· ἄλλα τόσα ἔχετε καὶ σεῖς·
δηλαδὴ ὁ Σαρδελλίπογλους.

ΕΛΕΝΗ

Καλὲ τί λέγετε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Γιὰ χαρτί ἂν τὰ πουλήσωμε θὰ βγάλωμε
τὰ ἔξοδα τοῦ γάμου.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἐδῶ εἴμαστ', ἀφέντη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐλᾶτε, γειά σας, πάρτε τ' αὐτά.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ποῦ θὰ τὰ πᾶμε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐν τῷ σπίτι.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Βάσανα ἔχομεν σήμερις.

Β' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Σὰν ἦταν νὰ τὰ πᾶμε πάλι πίσω τί τὰ
φέρναμε;

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κάμ' ἐκεῖνο ποῦ σοῦ λέγω.

ΕΛΕΝΗ

Πρέπει νὰ πάγουν νὰ πάρουν καὶ τὰ δι-
κά μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Αὔριον ἐκεῖνα (πρὸς τοὺς ἀχθοφόρους).
Πηγαίνετε καὶ περιμένετε με κάτω.

Α' ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Ἄν ᾔνε νὰ ξαναγυρίσωμε πάλι νὰ μὴν τὰ
πᾶμε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πηγαίνετε σᾶς λέγω.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΕΛΕΝΗ, ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

καὶ εἶτα **ΣΟΦΙΑ.**

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ βλέπων τοὺς ἀχθοφόρους

Στάσου, στάσου, ποῦ πᾶς;

Οἱ ἀχθοφόροι ἐξέρχονται μετ' ὀλίγον

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἄ, φίλε μου, ἐτελείωσαν τέλος πάντων
τὰ βάσανά μου.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Ἄλλ' αὐτὰ δὲν τὰ εἶδαμεν ἀκόμη.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τίς ἡ ἀνάγκη; τώρα θὰ τὰ κάψωμεν.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Θὰ τὰ κάψετε;

ΕΛΕΝΗ

Συνεβιδάσθημεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἡ κυρία Ἐλένη ἦτο ἀντιδικός μου.

Ὁ Μαντάλκης καὶ ὁ Γεωργιάδης
συνομιλοῦσι χαμηλοφῶτως.

ΣΟΦΙΑ εἰσερχομένη

Ἦλθες, Φίλιππε;

ΕΛΕΝΗ

Ἄ, κυρία Σοφία, τί ἡμέρα ἡ σημερινή.
Μὰ εἶχα τόσην τύχην νὰ σᾶς γνωρίσω, καὶ
νὰ συμβοῦν ἔλ' αὐτὰ εἰς τὸ σπίτι σας.

ΣΟΦΙΑ

Τί συνέβη; τί τρέχει;

ΕΛΕΝΗ

Φαντασθήτε ότι ο κ. Γεωργιάδης ήτο ο αντίδικός μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Έκ κληρονομίας εΐμεθα και οι δύο αντί-
δικοι εκ κληρονομίας.

ΣΟΦΙΑ

Και λοιπόν;

ΕΛΕΝΗ

Λοιπόν συνεβιάσθημεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Και θα στεφανωθώμεν.

ΣΟΦΙΑ

Όχι δά!

ΕΛΕΝΗ

Τώρα δεν μου μένει άλλο παρά να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνην μου δια την φι-
λοξενίαν την οποίαν μου έδωσατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κ' εγώ, κ' εγώ θα σας εκφράσω την ευγνω-
μοσύνην μου, διότι έδω' εις τὸ σπίτι σας ηΐρα
τὸ δικαίον μου ἐπὶ τέλους.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *μειδιῶν*

Και γυναίκα καλήν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δύο πράγματα δυσεύρετα ἐν Ἑλλάδι.

ΕΛΕΝΗ

Κυρία μου, να σας αφήσω τώρα· δεν ἀμ-
φιβάλλω ότι θα βλέπώμεθα.

ΣΟΦΙΑ

Βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μίαν στιγμήν παρακαλῶ. Δύναμαι να ἐλ-
πίσω, κύριε Μαντάλκη, ότι θα έχετε την κα-
λωσύνην να μᾶς στεφανώσητε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *ιδία*

Ό! . . . αὐτὸ ἐζητοῦσα να εὕρω διὰ να
τὸν ἐκδικηθῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Λοιπόν;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εὐχαριστως. (*ιδία*) Ὡραία ἐκδίκησις!

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τώρα ἠμποροῦμεν να πηγαίνωμεν.

ΣΟΦΙΑ

Ά, όχι. Ἀφοῦ εΐμεθα κουμπάροι θα φάγω-
μεν και μαζίη.

ΕΛΕΝΗ

Τόσον τὸ καλλίτερον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κυρία, τὸ τραπέζι εἶνε ἑτοιμον.

ΣΟΦΙΑ

Ὅρισατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ *τῇ Σοφίᾳ*

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε να σας προσφέρω τὸν
βραχίονά μου.

ΣΟΦΙΑ

Βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ *δμιλῶν γενικῶς*

Και έχετε τοῦτο πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ότι ἐν
Ἑλλάδι μόνον έξω τοῦ δικαστηρίου θριαμ-
βεύει ἡ δικαιοσύνη.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *προσφέρων τὸν βρα-
χίονά του τῇ Ἑλένῃ*

Ἀπόδειξις ἡ έξώδικος ἀπόφασις τὴν ὁποίαν
ἐξεδόσατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Και χωρὶς να μᾶς πληρόνη τὸ δημόσιον!

ΕΛΕΝΗ

Φαντασθήτε ὅτι ὁ κ. Γεωργιάδης ἦτο ὁ ἀντιδίκός μου.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐκ κληρονομίας εἴμεθα καὶ οἱ δύο ἀντίδικοι ἐκ κληρονομίας.

ΣΟΦΙΑ

Καὶ λοιπόν;

ΕΛΕΝΗ

Λοιπὸν συνεβιάσθημεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ θὰ στεφανωθῶμεν.

ΣΟΦΙΑ

Ὁχι δά!

ΕΛΕΝΗ

Τώρα δὲν μοῦ μένει ἄλλο παρὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν φιλοξενίαν τὴν ὅποίαν μοῦ ἐδώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κ' ἐγὼ, κ' ἐγὼ θὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, διότι ἐδῶ εἰς τὸ σπίτι σας ἤυρα τὸ δίκαιόν μου ἐπὶ τέλους.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *μειδιῶν*

Καὶ γυναῖκα καλὴν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Δύο πράγματα δυσεύρετα ἐν Ἑλλάδι.

ΕΛΕΝΗ

Κυρία μου, νὰ σᾶς ἀφήσω τώρα δὲν ἀμφισβᾶλλω ὅτι θὰ βλεπώμεθα.

ΣΟΦΙΑ

Βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μίαν στιγμὴν παρακαλῶ. Δύναμαι νὰ ἐλπίσω, κύριε Μαντάλκη, ὅτι θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς στεφανώσητε;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *ιδίᾳ*

ὦ! . . . αὐτὸ ἐζητοῦσα νὰ εὔρω διὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Λοιπόν;

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ

Εὐχαρίστως. *(ιδίᾳ)* Ὁραία ἐκδίκησις!

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Τώρα ἠμποροῦμεν νὰ πηγαίνωμεν.

ΣΟΦΙΑ

Ἄ, ὄχι. Ἀφοῦ εἴμεθα κουμπάροι θὰ φάγωμεν καὶ μαζῆ.

ΕΛΕΝΗ

Τόσον τὸ καλλίτερον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κυρία, τὸ τραπέζι εἶνε ἔτοιμον.

ΣΟΦΙΑ

Ὅρισατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ *τῇ Σοφίᾳ*

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς προσφέρω τὸν βραχίονά μου.

ΣΟΦΙΑ

Βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ *δμιλῶν γενικῶς*

Καὶ ἔχετε τοῦτο πάντοτε ὅπ' ὄψιν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι μόνον ἔξω τοῦ δικαστηρίου θριαμβεύει ἡ δικαιοσύνη.

ΜΑΝΤΑΛΚΗΣ *προσφέρων τὸν βραχίονά του τῇ Ἑλένῃ*

Ἀπόδειξις ἡ ἐξώδικος ἀπόφασις τὴν ὅποιαν ἐξεδόσατε.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καὶ χωρὶς νὰ μᾶς πληρόνη τὸ δημόσιον!

— — — — —